

Khai thác giá trị làng nghề truyền thống trong phát triển sản phẩm du lịch đặc thù

Vy Thị Thu Sinh

Học viện Chính trị khu vực II

sinhvtt@hcma2.edu.vn

Tóm tắt

Làng nghề truyền thống là di sản văn hóa quý báu, phản ánh đời sống và kỹ năng thủ công của cộng đồng. Việc phát triển du lịch đặc thù gắn với làng nghề không chỉ bảo tồn giá trị văn hóa mà còn mang lại trải nghiệm chân thực cho du khách. Các điểm đến như Bát Tràng, Vạn Phúc, Đông Hồ đang thu hút nhờ sự kết hợp giữa truyền thống và du lịch. Thời gian qua, các làng nghề đã phát huy vai trò tích cực đóng góp cho kinh tế địa phương, tạo công ăn việc làm cho cộng đồng cư dân; tạo sản phẩm du lịch thu hút du khách trong ngoài nước. Để phát triển bền vững, cần đầu tư hạ tầng, bảo tồn kỹ thuật, nâng cao chất lượng dịch vụ và đào tạo nguồn nhân lực. Sự phối hợp giữa chính quyền, nghệ nhân và doanh nghiệp đóng vai trò then chốt trong khai thác hiệu quả giá trị làng nghề.

Nhận 13/05/2025

Được duyệt 28/08/2025

Công bố 30/12/2025

Từ khóa

bảo tồn văn hóa, du lịch đặc thù, làng nghề truyền thống

© 2025 Journal of Science and Technology - NTTU

1. Đặt vấn đề

Trong tiến trình hội nhập và phát triển, việc tìm kiếm các mô hình du lịch mang bản sắc riêng, phù hợp với đặc điểm văn hóa-xã hội của từng địa phương đang trở thành xu thế tất yếu. Trong đó, khai thác tiềm năng văn hóa truyền thống - đặc biệt là làng nghề thủ công - được xem là hướng đi khả thi nhằm tạo ra các sản phẩm du lịch mang tính đặc thù, có khả năng gia tăng giá trị trải nghiệm cho du khách đồng thời góp phần giữ gìn di sản văn hóa dân tộc. Các làng nghề không chỉ đơn thuần là không gian sản xuất mà còn là nơi bảo tồn kỹ nghệ truyền thống, phản ánh sinh hoạt lao động, tín ngưỡng và thể giới quan của cộng đồng qua nhiều thế hệ.

Với bề dày lịch sử và sự đa dạng về địa văn hóa, Việt Nam hiện có hàng ngàn làng nghề truyền thống (LNTT) trải rộng khắp ba miền. Từ những làng gốm lâu đời ở Bắc Bộ, làng nghề dệt thủ công miền Trung cho đến các làng nghề thủ công mỹ nghệ ở Nam Bộ, mỗi địa phương đều có thể hình thành những sản phẩm du lịch gắn với bản sắc riêng. Dẫu vậy, trong thực tiễn triển khai, hoạt động du lịch LNTT vẫn còn gặp nhiều rào cản: hạ tầng chưa đồng bộ, sản phẩm chưa được thiết kế phù hợp với thị hiếu du khách, thiếu đội ngũ nhân lực chuyên trách, và đặc biệt là thiếu sự liên kết giữa các chủ thể liên quan như chính quyền địa phương, nghệ nhân và doanh nghiệp.

Từ yêu cầu cấp thiết về việc xây dựng các mô hình du lịch đặc thù gắn với bảo tồn và phát huy giá trị LNTT, bài viết này hướng đến việc phân tích cơ sở lý luận và thực tiễn của vấn đề, đồng thời đề xuất các giải pháp

phù hợp để nâng cao hiệu quả khai thác. Ba làng nghề Bát Tràng, Vạn Phúc và Đông Hồ được lựa chọn nghiên cứu điển hình vì là những đại diện tiêu biểu cho các loại hình nghề truyền thống: gốm sứ, dệt lụa và tranh dân gian. Cả ba đều có lịch sử lâu đời, mang đậm bản sắc văn hóa Việt Nam. Sự khác biệt trong đặc trưng nghề nghiệp giúp nghiên cứu có cái nhìn đa chiều. Các làng nghề này hiện đang đối mặt với nhiều thách thức trong quá trình hiện đại hóa, rất phù hợp để phân tích vấn đề bảo tồn và phát triển bền vững. Đồng thời, vị trí địa lý thuận lợi và dữ liệu phong phú giúp tăng tính khả thi cho nghiên cứu. Thông qua đó, góp phần phát triển du lịch bền vững, thúc đẩy kinh tế địa phương và bảo tồn các giá trị văn hóa truyền thống trong bối cảnh đổi mới và hội nhập hiện nay.

2. Cơ sở lý luận

2.1. Khái niệm làng nghề truyền thống

Làng nghề truyền thống được hiểu là không gian cư trú và sản xuất của cộng đồng dân cư, nơi lưu giữ và truyền lại các kỹ thuật thủ công có từ nhiều thế hệ, gắn bó mật thiết với đời sống văn hóa và lịch sử của địa phương. Theo quan điểm của nhiều nhà nghiên cứu văn hóa, làng nghề không chỉ là nơi sản xuất hàng hóa thủ công mà còn là thiết chế văn hóa-xã hội mang đặc điểm của nền sản xuất thủ công nghiệp gắn với yếu tố gia đình, dòng họ và cộng đồng làng xã.

Sản phẩm của các LNTT không chỉ mang giá trị vật chất mà còn ẩn chứa thông điệp văn hóa, phản ánh thể giới quan, nhân sinh quan và trình độ sáng tạo của con người trong từng giai đoạn lịch sử. Những yếu tố như

chất liệu, kỹ thuật chế tác, họa tiết trang trí, và cách thức truyền nghề là những di sản sống - đóng vai trò quan trọng trong nhận diện giá trị của một làng nghề.

2.2. Du lịch đặc thù và giá trị trải nghiệm văn hóa

Du lịch đặc thù (special-interest tourism hoặc niche tourism) là loại hình du lịch phát triển dựa trên những tài nguyên chuyên biệt, mang tính độc đáo, không thể thay thế, nhằm phục vụ nhu cầu của một nhóm đối tượng cụ thể, thường gắn với trải nghiệm sâu sắc về văn hóa, sinh thái, tâm linh hoặc sáng tạo. Trong đó, du lịch gắn với LNTT là một phân nhánh đặc biệt, cho phép du khách không chỉ chiêm ngưỡng sản phẩm thủ công mà còn trực tiếp quan sát, thậm chí tham gia vào quá trình sản xuất - từ đó hình thành mối liên hệ cảm xúc với không gian văn hóa bản địa.

Khác với các loại hình du lịch đại trà, du lịch làng nghề thường mang tính tương tác cao, lấy con người và văn hóa bản địa làm trung tâm, tạo nên mối quan hệ “cùng tham gia” giữa chủ thể sáng tạo (nghệ nhân) và khách thể tiêu dùng (du khách). Mối quan hệ này là nền tảng để phát triển các sản phẩm du lịch có chiều sâu văn hóa và giá trị gia tăng vượt ra ngoài trải nghiệm bề mặt.

2.3. Lý thuyết về phát triển du lịch bền vững gắn với bảo tồn văn hóa

Phát triển du lịch bền vững không đơn thuần là tối đa hóa lợi ích kinh tế từ du lịch, mà còn hướng đến bảo tồn tài nguyên, duy trì sinh kế bền vững cho cộng đồng địa phương và gìn giữ di sản văn hóa. Theo mô hình “tam giác phát triển bền vững” (sustainability triangle), ba trụ cột gồm: kinh tế, xã hội và môi trường cần được cân bằng. Trong trường hợp du lịch làng nghề, yếu tố văn hóa có thể xem là phần lõi của trụ cột xã hội, nơi mà các giá trị di sản được duy trì không phải bằng sự trưng bày tĩnh, mà thông qua hoạt động sản xuất - sinh hoạt sống động.

Một nguyên lý quan trọng khác là khái niệm “du lịch cộng đồng lấy văn hóa làm nền tảng” (culture-based community tourism), trong đó chính người dân địa phương - với vai trò là người bảo vệ di sản - đồng thời cũng là chủ thể của hoạt động kinh doanh du lịch. Mô hình này yêu cầu sự tham gia đồng bộ giữa nhà nước (chính sách), cộng đồng (nghệ nhân, cư dân), và khu vực tư nhân (doanh nghiệp, nhà đầu tư) nhằm bảo đảm tính bền vững lâu dài.

3. Thực trạng khai thác giá trị làng nghề truyền thống trong phát triển du lịch đặc thù tại vùng miền bắc việt nam

Miền Bắc Việt Nam là khu vực giàu truyền thống văn hóa với sự phát triển của nhiều làng nghề thủ công lâu đời. Những làng nghề này không chỉ là những trung tâm sản xuất độc đáo mà còn mang trong mình những giá

trị văn hóa sâu sắc, trở thành nguồn tài nguyên quan trọng cho ngành du lịch. Từ gốm Bát Tràng, lụa Vạn Phúc, tranh Đông Hồ đến các nghề mây tre đan, chạm khắc, mỗi làng nghề ở miền Bắc đều có những đặc trưng riêng biệt, gắn liền với lịch sử và bản sắc của vùng đất. Tuy nhiên, việc khai thác giá trị của các làng nghề trong phát triển du lịch đặc thù vẫn gặp không ít khó khăn và thách thức.

3.1. Bát Tràng - Làng nghề gốm sứ với tiềm năng du lịch cao

Bát Tràng (Gia Lâm, Hà Nội) là một trong những làng nghề gốm sứ nổi tiếng nhất ở miền Bắc. Gốm Bát Tràng không chỉ có giá trị sử dụng cao mà còn chứa đựng những yếu tố văn hóa đặc sắc, từ những sản phẩm tinh xảo đến quy trình chế tác thủ công truyền thống. Những năm gần đây, làng gốm Bát Tràng đã thu hút một lượng lớn du khách, đặc biệt là những người yêu thích sản phẩm thủ công và tìm kiếm những trải nghiệm văn hóa đậm đà.

Tuy nhiên, việc phát triển du lịch tại Bát Tràng vẫn chưa đạt được hiệu quả như kỳ vọng. Các điểm du lịch tại làng nghề còn thiếu tính chuyên nghiệp, hệ thống dịch vụ chưa đa dạng và chất lượng dịch vụ còn hạn chế. Mặc dù đã có các hoạt động như tham quan các xưởng gốm, trải nghiệm làm gốm, nhưng vẫn thiếu các sản phẩm du lịch đi kèm như các tour văn hóa kết hợp với các di tích lịch sử địa phương hoặc các không gian nghỉ dưỡng sinh thái. Ngoài ra, cơ sở hạ tầng giao thông và dịch vụ du lịch chưa đồng bộ, khiến du khách gặp khó khăn khi di chuyển đến và tham quan các làng nghề.

3.2. Vạn Phúc - Làng nghề dệt lụa và thách thức phát triển du lịch

Làng Vạn Phúc (Hà Tây, nay thuộc Hà Nội) là cái tên quen thuộc trong ngành dệt lụa, với sản phẩm lụa nổi tiếng được yêu thích trong nước và quốc tế. Tuy nhiên, việc khai thác tiềm năng du lịch của Vạn Phúc chưa thực sự mạnh mẽ. Các sản phẩm lụa Vạn Phúc vốn đã được biết đến rộng rãi, nhưng du lịch làng nghề này vẫn còn đơn giản, chủ yếu chỉ dừng lại ở việc tham quan quy trình dệt lụa.

Mặc dù có tiềm năng lớn, Vạn Phúc vẫn thiếu các dịch vụ đi kèm phục vụ du khách như các hoạt động giới thiệu sâu sắc về lịch sử nghề dệt, các khóa học dệt lụa, hay các không gian nghệ thuật để trưng bày và bán sản phẩm. Sự kết nối giữa các yếu tố văn hóa, lịch sử, và du lịch vẫn chưa được phát triển một cách toàn diện. Việc thiếu sự kết hợp giữa các cơ sở sản xuất, các tổ chức du lịch, và chính quyền địa phương khiến du lịch tại đây chưa thể phát triển mạnh mẽ.

3.3. Đông Hồ - Tranh dân gian và cơ hội phát triển du lịch

Làng Đông Hồ (Bắc Ninh) là nơi nổi tiếng với nghề vẽ tranh dân gian, một sản phẩm văn hóa độc đáo của dân tộc Việt. Tranh Đông Hồ không chỉ có giá trị nghệ thuật mà còn gắn liền với các truyền thống văn hóa, tín ngưỡng dân gian. Tuy nhiên, như nhiều làng nghề khác, Đông Hồ chưa thực sự tận dụng được thế mạnh của mình để phát triển du lịch.

Mặc dù du khách có thể tham gia các hoạt động trải nghiệm vẽ tranh hoặc tham quan các xưởng vẽ, nhưng chưa có sự phát triển bài bản của các dịch vụ đi kèm như các lớp học vẽ tranh, không gian triển lãm nghệ thuật hoặc tour du lịch kết hợp giữa văn hóa và lịch sử. Điều này hạn chế khả năng thu hút khách du lịch và làm cho giá trị văn hóa của làng nghề không được bảo tồn và phát huy đúng mức. Sự thiếu kết nối giữa các bên như nghệ nhân, chính quyền địa phương, và doanh nghiệp du lịch cũng là yếu tố làm giảm hiệu quả khai thác giá trị của làng nghề.

3.4. Đánh giá chung về hạn chế và cơ hội phát triển sản du lịch đặc thù miền Bắc ở các làng nghề truyền thống

Mặc dù các làng nghề truyền thống ở miền Bắc có nhiều tiềm năng lớn, nhưng thực tế việc khai thác du lịch gắn liền với làng nghề còn gặp phải một số thách thức đáng kể:

Hạ tầng chưa đồng bộ: các cơ sở vật chất phục vụ du lịch tại các làng nghề như chỗ nghỉ dưỡng, nhà hàng, dịch vụ giao thông chưa được đầu tư đúng mức, khiến du khách gặp khó khăn khi tiếp cận và tham quan.

Thiếu sự liên kết giữa các bên: các nghệ nhân, cộng đồng địa phương, và các doanh nghiệp du lịch chưa có sự hợp tác chặt chẽ, thiếu một chiến lược phát triển du lịch làng nghề chung, dẫn đến sự thiếu đồng bộ trong các hoạt động quảng bá và phát triển.

Thiếu sản phẩm du lịch đặc thù: các sản phẩm du lịch tại làng nghề vẫn còn khá đơn giản, chủ yếu là tham quan hoặc mua sắm sản phẩm thủ công, chưa phát triển thành các gói dịch vụ du lịch đa dạng như các tour văn hóa, các lớp học trải nghiệm, hay các hoạt động sinh thái.

Tuy nhiên, với sự đầu tư đúng mức vào hạ tầng du lịch, kết nối các yếu tố văn hóa, lịch sử, và phát triển các sản phẩm du lịch trải nghiệm, các LNTT tại miền Bắc vẫn có cơ hội lớn để phát triển và thu hút du khách. Việc gắn kết giữa chính quyền địa phương, cộng đồng nghệ nhân, và các doanh nghiệp du lịch sẽ là yếu tố quyết định giúp khai thác bền vững tiềm năng du lịch làng nghề.

4. Đề xuất giải pháp

4.1. Tăng cường đầu tư vào cơ sở hạ tầng và cơ sở vật chất du lịch

Để du lịch làng nghề thực sự phát triển, điều cần thiết đầu tiên là phải có sự đầu tư mạnh mẽ vào cơ sở hạ tầng, bao gồm cả giao thông, dịch vụ nghỉ dưỡng, nhà hàng và các khu vực trưng bày sản phẩm. Việc xây dựng các con đường, bãi đỗ xe, hệ thống chỉ dẫn và các trung tâm thông tin du lịch sẽ giúp du khách thuận tiện hơn khi đến tham quan. Đồng thời, việc phát triển cơ sở lưu trú chất lượng cao và các điểm dừng chân nghỉ ngơi cũng là yếu tố quan trọng để nâng cao trải nghiệm của du khách.

4.2. Phát triển các sản phẩm du lịch trải nghiệm gắn liền với nghề truyền thống

Du lịch làng nghề cần phải chuyển từ mô hình du lịch tham quan đơn giản sang mô hình du lịch trải nghiệm phong phú và đa dạng. Cần phát triển các gói dịch vụ như các lớp học thực hành nghề thủ công (làm gốm, dệt lụa, vẽ tranh), tham quan các xưởng sản xuất và trực tiếp tham gia vào các hoạt động sản xuất. Ngoài ra, việc kết hợp du lịch làng nghề với các sản phẩm văn hóa khác như tham quan di tích lịch sử, LNTT kết hợp với du lịch sinh thái hoặc làng văn hóa, lễ hội dân gian sẽ tạo ra những trải nghiệm đặc biệt cho du khách.

Đặc biệt, việc phát triển các tour du lịch có thể kết hợp giữa các làng nghề trong cùng khu vực, nhằm tạo thành một tuyến du lịch liên kết giữa các điểm đến và khu vực xung quanh, sẽ giúp du khách có cái nhìn tổng quan về nghệ thuật thủ công truyền thống của vùng.

4.3. Quảng bá và xúc tiến du lịch mạnh mẽ

Một trong những yếu tố quan trọng trong phát triển du lịch làng nghề là chiến lược quảng bá mạnh mẽ và đúng hướng. Cần tận dụng các kênh truyền thông hiện đại như mạng xã hội, các website du lịch, và các chiến dịch quảng bá quốc gia để giới thiệu các sản phẩm du lịch của LNTT đến du khách trong và ngoài nước. Việc tham gia vào các triển lãm quốc tế, các hội chợ du lịch sẽ giúp LNTT nâng cao giá trị thương hiệu và tiếp cận một lượng khách hàng rộng lớn hơn.

Bên cạnh đó, cần tạo dựng thương hiệu cho các LNTT, khẳng định đặc trưng sản phẩm và giá trị văn hóa của mỗi địa phương. Quảng bá về các đặc trưng, nghệ thuật thủ công độc đáo sẽ giúp du khách dễ dàng nhận diện các sản phẩm làng nghề và góp phần nâng cao giá trị du lịch tại đây.

4.4. Đào tạo và nâng cao chất lượng nguồn nhân lực

Chất lượng dịch vụ du lịch là yếu tố quan trọng ảnh hưởng đến sự hài lòng của du khách. Do đó, việc đào tạo và nâng cao năng lực cho đội ngũ lao động trong ngành du lịch LNTT là vô cùng cần thiết. Các nhân viên phục vụ, hướng dẫn viên, chủ cơ sở sản xuất cần được

trang bị kiến thức vững vàng về lịch sử, văn hóa và nghề thủ công của làng nghề. Hơn nữa, các kỹ năng giao tiếp và phục vụ khách du lịch chuyên nghiệp cũng cần được chú trọng để mang đến những trải nghiệm tốt nhất cho du khách.

4.5. Tạo dựng sự hợp tác chặt chẽ giữa các bên liên quan

Một yếu tố quan trọng giúp du lịch làng nghề phát triển bền vững là sự hợp tác giữa các bên liên quan, bao gồm chính quyền địa phương, cộng đồng nghề nhân, các tổ chức du lịch và doanh nghiệp. Chính quyền cần đưa ra các chính sách hỗ trợ, tạo điều kiện thuận lợi cho các doanh nghiệp, cộng đồng tham gia phát triển du lịch LNTT. Các nghề nhân cần được khuyến khích bảo tồn và phát huy nghề thủ công truyền thống, trong khi các doanh nghiệp du lịch đóng vai trò kết nối du khách với các sản phẩm và dịch vụ của LNTT.

Sự phối hợp hiệu quả giữa các bên này sẽ giúp xây dựng một hệ sinh thái du lịch bền vững, từ đó tăng trưởng mạnh mẽ và góp phần bảo tồn giá trị văn hóa truyền thống.

4.6. Nâng cao nhận thức về khai thác giá trị văn hóa của làng nghề truyền thống trong đẩy mạnh phát triển sản phẩm du lịch đặc thù

Nâng cao nhận thức về giá trị văn hóa của làng nghề truyền thống đóng vai trò then chốt trong quá trình xây dựng, phát triển các sản phẩm du lịch đặc thù, góp phần bảo tồn bản sắc dân tộc và thúc đẩy kinh tế địa phương. Trong bối cảnh hội nhập và cạnh tranh ngày càng mạnh mẽ, LNTT không chỉ là nơi sản xuất hàng hóa thủ công mỹ nghệ mà còn là kho tàng di sản văn hóa vật thể và phi vật thể độc đáo, có thể trở thành điểm nhấn hấp dẫn trong bản đồ du lịch văn hóa.

Trước hết, cần đẩy mạnh công tác tuyên truyền, giáo dục cộng đồng, đặc biệt là người dân LNTT và thế hệ trẻ, về tầm quan trọng của việc giữ gìn và phát huy giá trị văn hóa truyền thống. Việc hiểu đúng và đầy đủ về lịch sử hình thành, kỹ thuật sản xuất, câu chuyện văn hóa gắn với từng sản phẩm sẽ giúp người dân chủ động hơn trong việc tham gia xây dựng các sản phẩm du lịch gắn với LNTT.

Thứ hai, các cơ quan quản lý văn hóa và du lịch cần phối hợp với chính quyền địa phương, hiệp hội LNTT và doanh nghiệp để tổ chức các lớp tập huấn, hội thảo, triển lãm chuyên đề, nhằm nâng cao năng lực khai thác yếu tố văn hóa vào sản phẩm du lịch. Đây là cách để truyền thông điệp rõ ràng rằng LNTT không chỉ là nơi sản xuất, mà còn là điểm đến trải nghiệm văn hóa hấp dẫn.

Cuối cùng, cần đẩy mạnh vai trò của truyền thông và giáo dục du lịch cộng đồng. Thông qua các phương tiện

truyền thông đại chúng và mạng xã hội, giá trị của làng nghề có thể được quảng bá rộng rãi, từ đó hình thành nhận thức tích cực và đồng thuận xã hội trong việc phát triển sản phẩm du lịch mang đậm bản sắc văn hóa LNTT.

4.7. Số hóa quá trình phát triển sản phẩm du lịch đặc thù dựa trên giá trị văn hóa làng nghề thủ công truyền thống

Số hóa là công cụ hiệu quả để bảo tồn và phát huy giá trị văn hóa làng nghề trong phát triển du lịch đặc thù. Trước hết, cần xây dựng cơ sở dữ liệu số về lịch sử, kỹ thuật, sản phẩm và nghề nhân của từng làng nghề, giúp du khách tiếp cận thông tin một cách sinh động, thuận tiện qua các nền tảng trực tuyến. Tiếp theo, phát triển các ứng dụng công nghệ như bản đồ số, tour ảo 3D, mã QR giới thiệu sản phẩm... nhằm nâng cao trải nghiệm và kết nối du khách với làng nghề. Đồng thời, thúc đẩy thương mại điện tử gắn với du lịch, giúp lan tỏa sản phẩm thủ công ra thị trường rộng lớn hơn. Việc số hóa không chỉ giúp gìn giữ di sản mà còn tạo điều kiện phát triển du lịch bền vững trong kỷ nguyên số.

4.8. Hợp tác quốc tế trong khai thác giá trị văn hóa của làng nghề truyền thống

Hợp tác quốc tế là giải pháp quan trọng nhằm khai thác hiệu quả giá trị văn hóa của làng nghề truyền thống. Thông qua việc kết nối với các tổ chức văn hóa, du lịch, thủ công mỹ nghệ quốc tế, các làng nghề có thể học hỏi mô hình phát triển bền vững, quảng bá sản phẩm ra thị trường toàn cầu và nâng cao năng lực quản lý. Cần thúc đẩy tổ chức các chương trình giao lưu, triển lãm, hội chợ quốc tế để giới thiệu sản phẩm thủ công gắn với câu chuyện văn hóa đặc trưng của Việt Nam. Đồng thời, hợp tác nghiên cứu - đào tạo với các trường đại học, viện nghiên cứu nước ngoài sẽ giúp bảo tồn kỹ thuật truyền thống và sáng tạo sản phẩm mới phù hợp xu hướng quốc tế. Qua đó, LNTT được định vị như một phần giá trị văn hóa Việt Nam trên bản đồ thế giới.

5. Kết luận

Việc khai thác giá trị làng nghề truyền thống trong phát triển du lịch đặc thù ở miền Bắc Việt Nam là một hướng đi hứa hẹn, không chỉ giúp bảo tồn và phát huy những giá trị văn hóa dân tộc mà còn tạo ra cơ hội phát triển kinh tế cho các cộng đồng địa phương. Các làng nghề nổi tiếng như Bát Tràng, Vạn Phúc, Đông Hồ đã cho thấy tiềm năng du lịch to lớn của mình, nhưng để du lịch LNTT thực sự trở thành ngành kinh tế chủ lực, cần có sự đầu tư, đổi mới và phát triển các sản phẩm du lịch gắn liền với trải nghiệm thực tế.

Để đạt được mục tiêu này, cần phải đồng bộ các giải pháp từ cải thiện cơ sở hạ tầng, phát triển sản phẩm du lịch đặc thù, tăng cường quảng bá, nâng cao chất lượng

dịch vụ, đến xây dựng một mô hình hợp tác giữa các bên liên quan. Những giải pháp này không chỉ giúp du lịch LNTT phát triển bền vững mà còn góp phần tạo ra những sản phẩm du lịch độc đáo, hấp dẫn, nâng cao giá trị văn hóa, đồng thời tạo công ăn việc làm cho người

dân và tăng trưởng kinh tế cho khu vực.

Với những nỗ lực đồng bộ và chiến lược phát triển phù hợp, du lịch LNTT miền Bắc có thể trở thành ngành du lịch đặc sắc và bền vững, đem lại lợi ích lâu dài cho cộng đồng và nền kinh tế quốc gia./.

Tài liệu tham khảo

1. Nguyễn Tiến Dũng (2022). Nâng cao chất lượng sản phẩm du lịch tại các làng nghề truyền thống ở Việt Nam. Tạp chí Du lịch và Phát triển, số 2, tr. 35-48.
2. Nguyễn Văn Cảnh (2021). Làng nghề truyền thống Việt Nam: Lịch sử và phát triển. NXB. Chính trị Quốc gia.
3. Nguyễn Văn Trung (2020). Bảo tồn và phát triển nghề thủ công truyền thống trong bối cảnh du lịch Việt Nam. NXB. Lao động-Xã hội;

Leveraging the Values of Traditional Craft Villages in the Development of Distinctive Tourism Products

Vy Thi Thu Sinh

Regional Academy II, Ho Chi Minh National Academy of Politics

Email: sinhvtt@hcm2.edu.vn

Abstract

Traditional craft villages represent a valuable form of intangible cultural heritage, embodying the everyday life and artisanal skills of local communities. The development of specialized tourism linked to these villages not only contributes to the preservation of cultural values but also offers tourists authentic and meaningful experiences. Renowned destinations such as Bát Tràng, Vạn Phúc, and Đông Hồ have increasingly drawn attention through the integration of traditional craftsmanship and tourism activities. In recent years, craft villages have played a significant role in promoting local economic growth, generating employment, and producing distinctive tourism products that appeal to both domestic and international visitors. To ensure sustainable development, it is necessary to invest in infrastructure, safeguard traditional techniques, enhance service quality, and improve human resource training. The collaboration among local authorities, artisans, and enterprises is crucial in effectively leveraging the cultural and economic potential of traditional craft villages.

Keywords cultural preservation, specialized tourism, traditional craft villages